

M. A. ULJANOVALLE

3/VIII. 01.

Rakas äiti! Sain kesäkuun 13. päivätyn kirjeesi. Suuri merci siitä. Hyvin kummallista on, etteivät salli edes Mitjan käydä tapaamassa. Se on kuitenkin lohdullista, että juttu on päättymässä ja kohta alkavat vapauttaa ja karkottaa. Ehkä hän onnistuukin asettumaan melko lähelle Moskovaa — puhun Manjashasta, sillä Mark, kuten kirjoitat, on päättänyt matkustaa veljensä luokse³³³. Koska Markin juttu varmasti raukeaa, ehkä on vielä toivoa, että hän päättää kurssin?³³⁴ — ellei tässä vuorossa, niin vaikkapa menettämällä vuoden; hänelle sen voivat sallia erikoisesti siksi, kun hän on päättänyt matemaattisen tiedekunnan.

Milloin Mitja matkustaa ja kuinka kauaksi aikaa? Milloin hän saa loppuun kaikki tutkintonsa?³³⁵ ja minkälaisia tulevaisuuden suunnitelmia hänellä on? pyrkiikö hän edelleenkin saniteettilääkäriksi?

Me elämme entiseen tapaan. Aioin tässä käydä Nadjan kanssa vähän huviajelulla, mutta sää on kovin vaihteleva³³⁶. Nykyisin päivät ovat taas sateisia. Tämä kesä on juuri sellainen, että sitä on jopa parempikin viettää kaupungissa kuin maaseudulla.

Anjutalta odotan saavani näinä päivinä kirjeen hänen uudesta oleskelupaikastaan.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan hyvää terveyttä. Parhaimmat terveiseni Mitjalle, Markille ja Manjashalle.

Sinun V. Ul.

Lähetetty Münchenistä Podolskiin

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan